

Etelä-Suomen Spanielikerho - Syd-Finska Spanielklubben ry

70 vuotta - historiikki

Etelä-Suomen Spanielikerhon perustava kokous pidettiin 22.10.1947 Hotelli Klaus Kurjessa Helsingissä. Spanieliyhdistyksen perustaminen oli ollut suunnitelmissa jo 1930-luvun loppupuolella, mutta sotavuodet katkaisivat aiheet. Uuden yhdistyksen nimeksi otettiin Suomen Spanielikerho ry. - Finska Spanielklubben rf. Toiminta-alue tuli olemaan koko maa. Vasta perustettu yhdistys liittyi Suomen Kennel-Liiton jäseneksi ja sai samalla rotujärjestöoikeudet.

Puheenjohtajaksi valittiin Kurt Westermarck ja sihteeriksi Kurt Thomasson. Cockerspanielit ja muutama springerspanieli olivat ainoat spanielirodot maassamme. Ensimmäiset spanielirotuiset koirat olivat tulleet maahan 1910-luvun alussa ja ne olivat irlanninvesispanieleita. Niitä oli kaksi yksilöä, mutta yhtään pentuetta ei tuolloin syntynyt.

Ensimmäiset cockerspanielit tuotettiin tänne 1920-luvulla. Ensimmäinen cockerspanieleiden kasvattaja ja kerhon jäsen, jonka kasvattien ja omistamien koirien nimiä on säilynyt sukutauluissa varsin pitkään, oli Richard Eager kennelnimeltään Muc Hill. Kerhon ensimmäisen kunniajäsenen ja ansiomerkin no 1 saaneen Richard Eagerin voidaan sanoa aloittaneen suunnitelmallisen cockerspanielikasvatuksen maassamme. Eager toimi myös arvostettuna ulkomuototuomarina. Richard Eager kuoli kerhon 10-vuotispäivänä 15.11.1957 ehtien vielä kuolinpäivänään sähkeitse onnitella juhlivaa yhdistystä.

Richard A. Eager oikealla arvostelee Messuhallissa 31. 10. 1953 G. Paltion omistamaa Dux'ia.

Vuosien varrella rotukirjo kasvoi, kun maahan tuotettiin uusia spanielirotuja, ja niidenkin kasvatus pääsi vauhtiin.

Yhdistyksen jäsenmäärä kasvoi nopeasti. Vuoden 1948 lopussa kerhossa oli 99 jäsentä ja seuraavan vuoden aikana lukumäärä lähes kaksinkertaistui.

Kerhoiltoja pidettiin ja paikkana oli aluksi Hotelli Klaus Kurki. Illanvietot eivät kuitenkaan saavuttaneet kovin suurta suosiota, ja niin niiden pitämisestä luovuttiin vähitellen.

Jalostus oli kerhon tärkeimpiä tehtäviä. Toisena toimintavuotena yhdistys sai lahjoituksena Ruotsista kaksi cockerspanieliurosta, joista toinen oli punainen Högkastets Golden Game lahjoittajana Mary Stephens ja toinen blue roan Örlidens Inkspot lahjoittajana Agnes Evenröd. Näiden lahjoitusten lisäksi tuotettiin Ruotsista viisi cockerspanieliä ja Belgiasta yksi sekä Tanskasta yksi cockerspanieli ja kaksi springerspanieliä. Jalostuspäivät kuuluivat pitkään yhdistyksen toimintaan. Yhdistyksellä oli oma jalostustoimikunta vuosien ajan

Kerho oli jo vuonna 1951 mukana järjestämässä Ruskeasuon koiranäyttelyä, ja näin kiinnostus näyttelyiden järjestämiseen heräsi ja jatkui aina 1990-luvulle asti. Näyttelyitä järjestettiin vuosittain 1 – 2.

1950-luvun alussa toiminta alkuinnostuksen jälkeen hiipui, ja jäsenmäärä laski 44:ään.

Kun Ester Selesté vuonna 1954 Kurt Thomassonin jälkeen valittiin kerhon puheenjohtajaksi, alettiin miettiä uusia toimintamuotoja jäsenmäärän kartuttamiseksi ja jäsenten saamiseksi mukaan toimintaan. Myös harrastajien spanielitietoutta haluttiin lisätä. Ryhdyttiin pitämään säännöllisesti kerhoiltoja, joihin kutsuttiin eri alojen koira-asiantuntijoita luennoimaan.

Paikaksi valittiin nyt hotelli Torni, ja ensimmäisen kerhoillan aiheina olivat tiedottaminen uudesta nuorten koirien kasvatuskurssista sekä Edmund Natusen katsaus Norjan spanielikantaan. Kerhoiltoja pidettiin tämän jälkeen kerran kuussa mm. Yrittäjänäisten kerhuhuoneistossa Fredrikinkadulla ja vanhassa Pauligin huvilassa Mechelininkadulla Helsingissä.

Vuosien varrella kerhoiltoja pidettiin myös Helsingin ulkopuolella mm. Imatralla, Kotkassa, Tammisaarella, Lappeenrannassa, Lohjalla ja Porvoossa. Olihan yhdistys koko maan kattava ja jäseniä ympäri maata.

Spanielipäiviä vietettiin 1970-luvulla vuosittain ja viimeisimmät pidettiin 1990-luvulla Vuorion huvilassa Helsingin Laajasalossa. Pikkujouluja sekä syys- ja kevättapahtumia järjestettiin Pakintalossa Helsingin Pakilassa. Koekauden päätteeksi järjestettiin muutamana vuonna jahti-illallisia.

Edmund Natusen aloitteesta päätettiin vuonna 1954 ryhtyä pitämään nuorten koirien koulutusta, ja paikaksi saatiin Malmin ampumaradan alue. Näyttelykoulutukseen kokoonnuttiin 1960-luvun alussa myös Kansallismuseon pihanurmikolla sunnuntaisin. Edmund Natusen kanssa koulutuksen vetäjänä toimi Hans Lehtinen.

Eva Lindholm, Irja Soikkeli ja Helga Salonen koirineen Kansallismuseon pihalla toukokuussa 1961

Vuonna 1961 kerho järjesti taipumuskoekurssin, ja ensimmäinen taipumuskoepidettiin seuraavan vuoden lokakuussa Mäntsälässä. Tuomarina oli Henrik Hammarlund Ruotsista. Taipumuskokeen vakiinnutettua asemansa niitä pidettiin 1-2 vuodessa eri puolilla Etelä-Suomea.

Kerho lahjoitti v. 1963 kapt. E. Natusen nimeä kantavan kiertopalkinnon, Tapio Wirkkalan suunnitteleman hopealautasen. Sillä haluttiin kunnioittaa Edmund Natusen ansioita kerhon ja erityisesti taipumuskokeen hyväksi tehdystä työstä.

Etelä-Suomen Spanielikerholle kertyi vuosien varrella mittava kiertopalkintokokoelma. Arvokkain ja tavoitelluin on ollut Ester Selestén nimeä kantava kasvattajapalkinto (per. 1964). Hopeisen pokaaliin kaiverrettujen kenneleiden nimissä on tallentuneena suomalaisen spanielikasvatuksen historiaa vuosikymmenien ajalta.

Kerhon kultainen ansiomerkki on heraldinen ruusu, jonka emalikeskustassa on cockerspanielipiirros. Englantilaisen cockerspanielikasvattajan Kay Doxfordin piirtämä ja hänen luvullaan yhdistyksen käyttöönsä saama tunnusmerkkiä on käytetty mm. yhdistyksen

kunniaviireissä, hihamerkeissä, puseroissa, tarroissa, autotarroissa, rintanapeissa, kunniakirjoissa, kirjekuorissa, palkintolasisarjoissa ja metsästyskokeissa jaettavissa pikareissa.

Kerhon toiminta on kattanut useat koemuodot: metsästys, jäljestys, taipumuskoe ja tottelevaisuus. Esimerkkinä tottelevaisuuskokeesta voidaan mainita 1970-luvulla TOKO-kehiä hallinneen Oili Saarikankaan omistama cockerspanieliuros Alderwood's Jim. Tämä koira niitti mainetta TOKO-kentillä usean vuoden ajan saavuttaen spanielien TOKO-mestaruuden vuosina 1976, 1977 ja 1978. Unohtaa ei sovi myöskään 1970-luvulla kilpaillutta Tapio Ojasen voittoisaa cockerspanielinarttu Wildfire Ziaa. Heli Härkälän omistama cockerspanielinarttu Norvale Koh-I-Noor voitti spanielien TOKO-mestaruuden vuosina 1992 ja 1993. Keväisin pidetyissä TOKO-kilpailuissa otettiin mittaa kerhon järjestämän TOKO-koulutuksen saavutuksista. Kilpailuissa valittiin kerhon mestari, juniorimestari sekä myös joukkue Spanieliliiton TOKO-mestaruuskisoihin.

Ensimmäiset spanielien metsästyskokeet pidettiin Vesilahdella 24.8.1965 järjestäjänä Hämeen Spanielikerho, Suomen Cockerspanieliyhdistyksen (per. 1959) manttelinperijä. Spanieliliitto oli heti perustamisensa jälkeen ryhtynyt laatimaan metsästyskokeelle sääntöjä. Etelä-Suomen Spanielikerho oli alusta alkaen aktiivisesti mukana koetoiminnassa. Alkuaikojen kerhon ahkerimmat metsästyskokeissa kävijät olivat Lars Ehrnrooth springerspanielillaan Belair's Bonnie ja Osmo Kauppinen cockerspanielillaan Chicky of Finnline. Molemmat koirat olivat rotujensa ensimmäiset kaksoisvaliot. Spanieliroduille uskollisina Ehrnrooth jatkoi springerillään Artemis av Tyris ja Kauppinen cockerillaan Brightmind Katherine. He kävivät Spanieliliiton edustajina Ruotsissa järjestetyssä maaottelussakin vuonna 1970. Metsästyskokeet järjestettiin tuohon aikaan pääasiassa vesilintujen metsästysaikaan. Rotunimitys englanninspringerspanieli tuli käyttöön Spanieliliiton esityksestä vuonna 1975.

Etelä-Suomi järjesti ensimmäiset fasaanikokeet 22.10.1967 Nurmijärvellä ja ensimmäiset vesilintukokeet 7.9.1968 Pernajassa. Kerho onnistui saamaan sopivat maastot Nurmijärven lisäksi Hämeenlinnan seudulta, Pernajan Isnäsistä, Vanjärven ympäristöstä ja Elimäeltä. Kerho oli pitkään jokseenkin omavarainen toimihenkilöiden ja koetuomareiden suhteen.

Lars Ehrnrooth ja Artemis av Tyris

Suomeen metsästyskoirien jäljestämiskoe eli MEJÄ tuli vuonna 1957. Lauri Vuolasvirta oli tutustunut koemuotoon Saksassa. Aluksi koe oli sallittu vain mäyräkoirille. Spanieliväki kiinnostui koemuodosta, ja 11.10.1965 Kennelliitto myönsi anomuksesta osallistumisoikeuden myös spanieleille. Hämeen Spanielikerho ehti ensimmäisenä järjestämään MEJÄ-kokeen spanieleille 5.11.1965. Etelä-Suomen Spanielikerhossa, joksi nimi muutettiin Spanieliliiton perustamisen yhteydessä, innostuttiin koemuodosta, ja kerhon ensimmäinen koe järjestettiin seuraavana keväänä 22.5.1966 Kalkkisissa. Kokeeseen osallistui mm. Lars Ehrnrooth springerillään Belair's Bonnie. Saman vuoden syksynä kerho järjesti toisen kokeen, jossa menestyivät Lars Ehrnroothin omistama springerspanieli Artemis av Tyris, Misse Puolakkaisen omistama springerspanieli Mustela M. Aminette ja Aili Nevalaisen ja Maire Järvenpään omistama cockerspanieli Brightmind Elena.

Kerholaisten omistamia ensimmäisiä jäljestämiskokeessa käyttövalion arvon saaneita koiria olivat Lars Ehrnroothin Artemis av Tyris, Björn Holmströmin omistama cockerspanieli Craighleith Dick Turpin, Berit Kauppisen cockerspanieli Brightmind Katherine sekä Aili Nevalaisen cockeri Brightmind Isidora. Vuonna 1967 Kennelliiton valtuuston päätöksellä spanieleille voitiin myöntää käyttövalion arvo metsästyskokeen VOI 1-tuloksen sekä jäljestämiskokeen VOI 1-tuloksen ja hyväksytyin taipumuskokeen perusteella. Vuonna 1975

tehdyn jäljestämiskokeen sääntöuudistuksen myötä kokeessa myönnetty valionarvo tuli olemaan jäljestämisvalio (JVA).

Spanielien MEJÄ-mestaruuskokeet aloitettiin vuonna 1970 Spanieliliiton mestaruuskokeena. Jäljestys sai vähitellen yhä enemmän harrastajia myös etelä-suomalaisten joukossa, ja 1980-luvun puoliväliin tultaessa kerhossa oli joukko menestyneitä koiria ja innostuneita harrastajia. Spanielimestaruuden voittaneita etelä-suomalaisia ovat mm. olleet Ritva-Liisa Koskelan omistamat amerikancockerspanielit Leavenworth The Day Dream vuonna 1975 ja Kikkon Aluminium vuonna 1983, Erna Toivasen ja Rauli Markelinin omistama Bell'Mano Pure Magic vuonna 1999. 2000-luvulla menestys on jatkunut.

Ester Seleste oli paitsi ulkomuototuomari myös cockerikasvattaja kennelnimellä of Dane. Hänen aloitteestaan ryhdyttiin vuonna 1963 järjestämään matkoja Cruftsin jokavuotiseen suureen koiranäyttelyyn Lontooseen. Näiden matkojen yhteydessä päästiin tutustumaan Lontoon lähistöllä sijaitseviin cockerspanielikenneleihin, ja näin saatiin tietoa ja vaikutteita omaan kasvatustyöhön rodun alkuperämaasta. Hyvin tavallista oli, että näillä käynneillä hankittiin siitoskoiria omaa koirakantaamme uudistamaan. Cruftsin matkojen vaikutteiden ja tuontien ansiosta jalostusmateriaali parani ratkaisevasti.

Cruftsin näyttelymatkoilla päästiin myös tutustumaan englantilaisten ulkomuototuomareiden työskentelytapoihin, ja niinpä heitä kutsuttiin kerhon erikoisnäyttelyihin arvostelemaan. Kerhoilta pidettiin usein näyttelyä seuraavana päivänä, jolloin heidät saatiin yhdistyksen vieraisiksi.

Spanielitoiminta alkoi saada uusia harrastajia, ja näin syntyi spanielikerhoja eri puolille maata. Vuonna 1964 perustettiin Suomen Spanieliliitto - Finlands Spanielförbund ry, jolle rotujärjestön tehtävät siirtyivät. Tällöin kerhomme sai myös nykyisen nimensä Etelä-Suomen Spanielikerho - Syd-Finska Spanielklubben ry. Sen tehtäväksi tuli toimia alueellisena spanielikerhona. Yhteistyötä muiden spanielikerhojen kanssa viriteltiin ystävyysotteluiden merkeissä, ja niitä järjestettiin 1990-luvulle saakka lähinnä MEJÄ-kokeissa.

1970-luvulla toiminta jatkui vilkkaana. Kerho alkoi silloin julkaista omaa tiedotuslehteä. Alkuaikoina lehden toimittamisesta vastasi etupäässä Isabella Holmström. Hänen jälkeensä kerholehden julkaisemisesta ovat huolehtineet Ritva Hälikkä v. 1987 - 1992 ja viimeisinä ilmestymisvuosina Minna Toivola. Suurimmillaan kerhon jäsenmäärä oli 1990-luvun alussa, yli 900. Tällöin spanieleiden rekisteröintimäärät olivat myös suuria. Cockereita, lukumääräisesti suurinta spanielirotua rekisteröitiin parhaina vuosina 1970-luvun alussa n. 2700 koiraa, kun määrät nykyään ovat 600 – 700 rekisteröintiä.

Keväisin ja syksyisin järjestettiin trimmauskursseja, joilla opettajina ovat toimineet kerhon omat jäsenet. Näyttely- ja tottelevaisuuskoulutustilaisuudet siirtyivät Malmilta Kansallismuseon pihan

kautta Myllypuroon, jossa niitä pidettiin viikoittain siihen saakka kunnes Helsingin kaupunki otti sen omaan käyttöönsä v. 2010.

Näyttelyharjoitukset Myllypuron väestönsuojassa Helsingissä 1980-luvulla

Elokuun 9. päivänä 1972 kuoli Etelä-Suomen Spanielikerhon pitkäaikainen puheenjohtaja Ester Selesté. Hänen poismenonsa koettiin suurena menetyksenä.

Kerhon uudeksi puheenjohtajaksi tuli toimintakaudeksi 1973 Hans Lehtinen. Hänen jälkeensä ovat puheenjohtajina toimineet Kirsti Wuorimaa v. 1974 – 1975, Tuula Salomaa v. 1976, Eeva-Maija Pikkanen v. 1977 – 1978, Markku Puumala v. 1979 – 1980, Björn Holmström v. 1981 – 1985, Ritva Hälikkä v. 1986 – 1992, Raimo Martikainen v. 1993 – 2003, Olli Pajala v. 2004 – 2006 ja Ville Vasunta v. 2007 – 2008, Sirkku Ingervo v. 2009 – 2010, Satu Savolainen – Pulli v. 2011 – 2014 ja Anu Kokkarinen v. 2015 -.

Svenska Klubbenilla vuonna 1982 pidetyssä kerhon 35-vuotisjuhlassa, jonka juhlaillallisiin osallistui n. 100 henkilöä, yhdistys kutsui kunniajäsenekseen kerhon perustamisesta lähtien mukana olleen ja aktiivisesti jalostustoimikunnassa toimineen Edith Ollisen.

35-vuotisjuhlan juhlayleisöä. Oikealta Helsingin Seudun Kennelpiirin puheenjohtaja Ralf Lundell, Kirsti Wuorimaa, kerhon puheenjohtaja Björn Holmström, kunniajäsen Edith Ollinen, Spanieliliiton puheenjohtaja Eero Santala, Tuula Salomaa ja Osmo Kauppinen

Kerhon vaikuttajia Ester Seleste ja Osmo Kauppinen European Spaniel Councilin kokouksessa

Oxfordissa v. 1970.

24.10.1987 Puotilan kartanossa vietetyssä 40-vuotisjuhlassa kerhon kolmanneksi kunniajäseneksi kutsuttiin Aili Nevalainen. Ravintola Mestaritallissa 1997 järjestetyssä kerhon 50-vuotisjuhlassa palkittiin muistopaketilla joukko ansioituneita kerholaisia. 60-vuotisjuhla vietettiin v. 2007 Ravintola Nyyrikissä Helsingin Käpylässä. Ansiomerkit jaettiin ansioituneille kerholaisille.

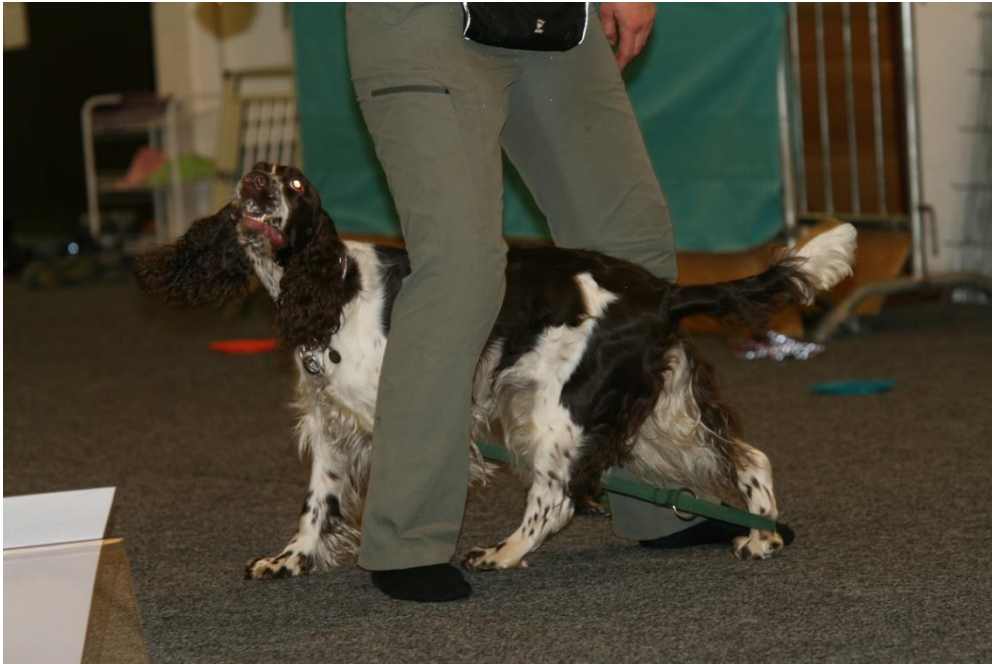
Varsinainen järjestötoiminta on muodostanut myös kehyksen sille työlle, jota kerhon keskuudessa on tehty spanielirotujen kasvatuksen hyväksi.

Muutamia kerhon jäsenten omistamat kennelit aloittivat toimintansa jo 1940- ja 1950-luvuilla. Varsinaisesti kenneleiden perustaminen vilkastui 1960-luvulla. Näyttely- ja koekentiltä tutuiksi tulleita entisen tai nykyisen jäsenkunnan kenneleitä on yli 150.

2000-luvulla kerho on uudistunut muuttuvan maailman mukana. Jäsenmäärä 2010-luvulla on ollut sadan molemmin puolin. Sillä on nykyisin omat nettisivut ja sen jäsenille on oma facebook-ryhmä. Viime vuosina koetoiminta on keskittynyt pääosin MEJÄ- ja taipumuskokeisiin. Kerho on myös järjestänyt useita kertoja Spanieliliiton TOKO-mestaruuskokeen. Kerho on hankkinut ostopalveluna kursseja jäsenilleen, mm. suosittua rally-tokoa. Lisäksi on kokoonnuttu ulkoilemaan kimppalenkille yhdessä koirien kanssa tai viety koiria uimalaan.

TOKOn joukkuemestaruus 2016

Rally-toko

Etelä-Suomen Spanielikerho - Syd-Finska Spanielklubben ry:n, maamme vanhimman spanieliyhdistyksen 70-vuotiseen taipaleeseen on mahtunut tuhansia tunteja harrastuksella ja asiantuntemuksella suoritettua työtä. 70 vuoteen on mahtunut ainakin 120 sukupolvea suomalaisia cockereita ja kymmeniä sukupolvia muita spanielirotuja. Etelä-Suomen Spanielikerho haluaa yhtenä Spanieliliiton jäsenkerhona työskennellä spanielitoiminnan hyväksi ja se lähtee luottavaisin mielin seuraavalle vuosikymmenelleen.

Teksti

Ritva Hälikkä

Anu Kokkarinen

Liisa Pajala

Arkistotiedot ja vanhat kuvat Spanieli-lehti vuodesta 1964 –

Muut kuvat

Roy Järvinen

Jan Kinnula